מחזור

אבות [illegible]

עמ״י בכ״ר משה חיים הלוי

21. (כתב-יד) ב...
שונים בכתיבה מרובעת יפה מאד עם נקודות על נייר כמו קלף.
26 עמודים בתבנית 16°. שם בעלי הספר „שמואל בכ״ר משה חיים הלוי
Mose Sinigaglia

בקשות לשבת

ונאמר והיה יי̇ למלך על כל
הארץ ביום ההוא
יהיה יי̇ אחד ושמו אחד׃
כל ברואי מעלה ומטה ״ יעידון
יגידון כלם כאחד ״ יי̇ אחד
ושמו אחד׃ ישירון שלשים ושתים
נתיבות שבילך ״ וכל מבין סודם
יספרו את גדלך ״ והם יבירו כי הכל
שלך ואתה הא̇ל המלך המיוחד׃ ישירון
לבבות בחשבם עולם בנוי ״ ימצאו
כל יש בלתך שנוי ״ במספר במשקל
הכל מנוי ״ כלם נתנו מרועה אחד׃ ישירון
מראש ועד סוף יש לך סימן ״ מזרח

מערב

מערב צפון ותימן ״ שחק ותבל לך
עד נאמן ״ מזה אחד ומזה אחד: יע״ן
הכל ממך ״ נזכר זכור ״ אתה תעמוד
והם יאבדו אבוד ״ לכן כל יצור יתן
לך כבוד ״ כי מראש ועד סוף הלא
אב אחד: יע״ן

ובתורתך ייי אלהינו כתוב לאמר:
שמע ישראל ייי אלהינו ייי אחד:
וידעת היום והשבות אל לבבך כי ייי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד: שיר
למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
יבא עזרי: עזרי מעם ייי עשה שמים
וארץ: אל יתן למוט רגליך אל ינום
שומריך: הנה לא ינום ולא יישן

שומר

שומר ישראל: יי שומרך יי צלך
על יד ימינך: יומם השמש לא יככה
וירח בלילה: יי ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד עולם:

אדון עולם אשר מלך" בטרם
כל יציר נברא: לעת
נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו
נקרא: ואחרי ככלות הכל לבדו
ימלוך נורא: והוא היה והוא הוה"
והוא יהיה בתפארה: והוא אחד ואין
שני" להמשילו ולהחבירה: והוא
ראשון והוא אחרון "לכל חומר ולכל
צורה: בלי ראשית בלי תכלית" ולו
העוז והמשרה: בלי ערך בלי דמיון"

בלי שנוי ותמורה: בלי חבור בלי
פרוד גדול כח וגבורה: והוא אלי וחי
גואלי וצור חבלי ביום צרה: והוא
נסי ומנסי מנת כוסי ביום אקרא: והוא
רופא והוא מרפא והוא צופה והוא
עזרה: בידו אפקיד רוחי בעת אישן
ואעירה: ועם רוחי גויתי ייי לי ולא
אירא: ועם רוחי גויתי ייי לי ולא אירא:
במקדשו תגל נפשי משיחנו
ישלח מהרה: במקדשו תגל נפשי
משיחנו ישלח מהרה: ואז נשיר
בבית קדשי אמן אמן שם נורא:
אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
איש: ייי לי לא אירא מה יעשה לי
אדם: ייי לי בעוזרי ואני אראה

בשונאי

בְּשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַיְיָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה:
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין
יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ
עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא
וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד
וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְאֵין סוֹף
לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ

גוף ״ לא נערוך אליו קדושתו: ק
קדמון לכל דבר אשר נברא ״ ר
ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו
אדון עולם וכל נוצר ״ יורה גדולתו
ומלכותו: שפע נבואתו נתנו אל ״
אנשי סגולתו ותפארתו: לא קם
בישראל כמשה עוד ״ נביא ומביט את
תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל ״
על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל
ולא ימיר ״ דתו לעולמים לזולתו: צופה
ויודע סתרינו ״ מביט לסוף דבר ב
בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו ״
נותן לרשע רע כרשעתו: ישלח לקץ
ימים משיחנו ״ לפדות מחכי קץ ישועתו:
מתים יחיה אל ברוב חסדו ״ ברוך עדי
עד

עד שם תהלתו: מתים יחיה אל ברוב
חסדו" ברוך עדי עד שם תהלתו: אלה
שלש עשרה לעיקרים" הנם יסוד דת
אל ותורתו: אלה שלש עשרה הם
עיקרים" תורת משה אמת ונבואתו:

ברוך ייי כי שמע קול תחנוני: ייי עזי
ומגיני בו בטח לבי ונעזרתי: ויעלז
לבי ומשירי אהודנו: ייי עוז למו ומעוז
ישועות משיחו הוא: הושיעה את
עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
עד העולם:

אברך את שם ייי הנעלם מכל
נמצא" ואקוה חסדו כל
ימי' על כל טוב אשר עשה: נתן לנו
את התורה" נתן לנו את השבת" לזכותנו.

רצה ״ והאל ברוב חסדיו פניו לעמו
נשא׃ והאל ברוב חסדיו פניו לעמו נשא׃
ובטובו ישלח לנו את משיחנו במרוצה׃
עמו אליהו הנביא לקיים את המשא׃
אברך את שם ײ הנעלם מכל נמצא׃
אברך את ײ אשר יעצני אף לילות
יסרוני כליותי׃ שויתי ײ לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט׃ לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח׃
כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן
חסידך לראות שחת׃ תודיעני אורח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינך נצח׃ מי יתן מציון ישועת ישר׳
בשוב ײ את שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל׃ שיר המעלות בשוב ײ

את

את שיבת ציון היינו כחולמים: אז
ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה: אז יאמרו
בגוים הגדיל ייי לעשות עם אלה: הגדיל
ייי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה ייי
את שבותנו כאפיקים בנגב: הזורעים
בדמעה ברנה יקצורו: הלך ילך ובכה
נשא משך הזרע בא יבא ברנה נושא
אלמותיו:

פזמונים לשבת

קמתי להלל לשם האל הנכבד"
שיצר כל וביום השביעי שבת"
ואזמר לו והללו בעוד בי הלו" מזמור
שיר ליום השבת: [ואזמר לו והללו בעוד בי]

בראשית כל ברא את השמים" את
אויר הארץ והמים" ואמר יהי אור" ויהי
אור

בוקר וצהרים: ואחזר לו

וגם ברא את שני המאורים" לאור
עולם ולתועלתו הם מאירים" ואמר
להיות בהמות וחיות" טמאים גם
טהורים: ואחזר לו והלל

דגים ועופות וכל רמש האדמה" וגם
יצר אדם בצלם ובחכמה" והמשילו
עלי כולו" תולה ארץ על בלימה: ואחזר

ובשביעי שבת מכל מלאכתו" אשר
עשה להיות הכל ממשלתו" ובירכו
והמליכו" מכל יום ויברך אותו: ואחזר לו

שבת ודינין נתן לנו במרה" ובהר סיני
הנחילנו התורה" ושבת לשמור זכור
ושמור" אמר לאומה טהורה: ואחזר לו

וגם אסור לעשות בו מלאכה" והעושה
אין

6

אין רואה בה סימן ברכה" והמלאכות

המה ערוכות" כרת וכהלכה: ומזמר לו

ארבעים מלאכות חסר אחת מספרם"

כאשר צוה ואמר נשאורם" והמקל הוא

יסקל כי מיתתו הוא גרם: ומחזר לו והללו

לקראו עונג אמר הנביא ישעיה" ב

בלבוש נאה ובמאכל ושתיה" ועונג נ

נפשות" פירוש ודרשות" ללמוד תורה

נקיה: ובזכותה תנצרנו כבבת"

ואחר מות תצילנו מלבת" להתעדן

בגן עדן עולם שכולו שבת: ומזמר לו

ומח״ב חוזר מזמור שיר ליום השבת טוב׳ עד ולא עולתה בו

כי אשמרה שבת אל ישמרני" אות

היא לעולמי עד בינו וביני: כי אשמרה

אסור מצוא חפץ" לעשות דרכים" וגם

לדבר

לדבר בו דברי מלכים " דברי סחורה
או דברי צרכים " אהגה בתורת אל
ותחכמני : כי אשמרה שבת אל

בו אמצא תמיד " נוח לנפשי " הנה
לדור ראשון נתן קדושי " מופת בתת
לחם משנה בששי " ככה בכל ששי
יכפיל מזוני : אות היא לעולמי עד

רשם אל כדת היום " חוק אל סגניו " בו
לערוך לחם " פנים בפניו " ועל כן להתענות
בו על פי נבוניו " אסור לבד מיום כ
כפור עוני : אות היא לעולמי עד בינו וביני

היום מכובד הוא " יום תענוגים " לחם ויין
טוב בשר ודגים " מתאבלים בו הם
אחור נסוגים " כי יום שמחות הוא ו
וישמחני : אות היא לעולמי עד בינו וביני

מהל

מחל מלאכה בו סופו להכרית" על כן
אכבדם בו לבי בכורית" אתפללה א
אל אל ערבית ושחרית" מוסף וגם
מנחה כי תענני ; אות היא לעולמי עד בינו ובני

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדורותם ברית עולם ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם: כי
ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש ;

אחר לשבת
יום זה מכובד" מכובד מכל ימים"
כי בו שבת צור עולמים: יום זה
ששת ימים תעשה מלאכתך" ויום
השביעי שבת ליי אלהיך" שבת לא
תעשה בו מלאכה" כי כל עשה ששת
ימים : יום זה מכובד· מכובד מכל ימים כי

ראשון הוא למקראי קדש" יום
שבתון שבת קדש" על כן כל איש
על יינו יקדש" על שתי לחם יבצעו
תמימים : יום זה מכובד מכובד מכל ימים כי

אכול משמנים ושתה ממתקים" כי
אל יתן לאליו בו דבקים" בגד ל
ללבוש ולחם חקים "בשר ודגים
וכל מטעמים : יום זה מכובד

לא תחסר כל בו ואכלת" שתה ו
ושבעת וברכת" את יי אלהיך אשר
אהבת" כי ברכך מכל העמים : יום זה

השמים מספרים כבודו" גם כל הארץ
מלאה חסדו" ראו כי כל אלה עשתה
ידו כי הצור פעלו תמים : יום זה

אחר לשבת

אָז תַּפִּיל בַּנְּעִימִים חֶבְלֵךְ ״אִם תָּשִׁיב
מִשַּׁבָּת רַגְלֶיךָ׃ חז׳ תַּפִּיל בנעימים

בָּרֵךְ תְּבָרֵךְ שֵׁם נוֹרָא ״עַל כָּל רָם
בְּתוֹדָה וּבְמוֹרָא ״ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר א
אוֹרָה ״בִּזְמִירוֹת תָּרִים קוֹלֶךָ׃ חז׳ תַּפִּיל

זְכוֹר אֶת מִצְוֹתַי לִגְמוֹר ׳אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר״ חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמוֹר״ וְקַוֵּה
אֶל אֱלֹהֶיךָ׃ חז׳ תַּפִּיל בנעימים חבלך

בְּהַר סִינַי קֵרַבְתָּנוּ ״וְתוֹרָתְךָ לִמַּדְתָּנוּ״
אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ ״לְזֶרַע אַבְרָהָם
אוֹהַבְךָ׃ חז׳ תַּפִּיל בנעימים חבלך

יוֹם שַׁבָּת וְיוֹם מְנוּחָה ״יוֹם תָּגֵל שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה ״בּוֹ נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה ״ תָּגֵל לִבִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ׃ חז׳ תַּפִּיל בנעימים חבלך

את

את תורתך למדנו ומטובך שבענו

ואז נשיר את שירנו בבנין בית א

אהליך: את רק״ל בבטיומס אהליך

אם תשיב משבת רגליך עשות

חפציך ביום קדשי וקראת

לשבת ענג לקדוש יי׳ מכובד ו

וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא

חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי׳

והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך

נחלת יעקב אביך כי פי יי׳ דבר:

אחר לשבת

יום השבת אין כמוהו ברכו אלהים

ויקדשהו: ברכו אלהים ויקדשהו

מיום ראשון עד יום ששי לקראת ש

שבת נכספה נפשי כי בשבת אצא ח

חפשי

חפשי ״וכי יום מנוחה אקראהו׃ ברכו
נגיל ונשמח כי טוב להודות ״ולזמר
עליון על כל אורות ״כי בשבת כלנו
חמודות ״איש בער לא ידעהו׃ ברכו
צריך לעשות שבת כהלכה ״אז מסיני
מצוה ערוכה ״וגם היא לשומרה ״כתר
מלוכה ״וכבוד והדר תעטרהו׃ ברכו
ומאהביה חיים יאריכו ״וגם טועמיה
חיים זכו ״ובנתיב יושר הם ילכו ״עדותיו
בכל לב ידרשוהו׃ ברכו אלהים
רצה יי׳ ובחר בנו ״ומכל לשון הבדילנו ״
וקדושת שבת הנחילנו ״כל זרע יעקב
כבדוהו׃ ברכו אלהים ויקדשו

אחר לשבת

שירות ותושבחות אתנה ליי׳ אלהים

עליון

עליון ״ השוכן ברום חביון: אירות
יתגלה שמך באורה ואז בגוים יאמרו״
ישועתך יבשרו״ כי תעשה לך שם
נורא״ ותתיר חותם התורה ותבנה בית
אפריון ״ השוכן ברום חביון: אירות
ובניך טבעו ביון ״ ואת אויביהם עבדו״
ובזדון עליהם זדו נקמתך בהם תתן״
אל חטאתינו אל תפן ״ יי׳ שוב מחרון״
השוכן ברום חביון: אירות ש׳ ואבחור
סביב רשעים הגבירו אכלונו כבני
ליש״ בעצמותינו עשו תיש ואת עדיינו
הסירו״ שמך יי׳ לא הכירו״ והכל עשו
בזדון ״ השוכן ברום חביון: אירות
פי ולשוני יהללוהו סלה לאל המעביר
שנה ״ ונפשי הוא גאלה נפלאותיו א
אמללה

אמללה וככל יום ויום אהללה ו
ואשבחה לאדון השוכן ברום חביון:

אחר לשבת

מנוחה ושמחה אור ליהודים יום
שבתון יום מחמדים שומריו
וזוכריו המה מעידים כי לששה כל
ברואים ועומדים:
שמי שמים ארץ וימים כל צבא מרום
גבוהים ורמים תנין ואדם וחית ראמים
כי ביה יי׳ צור עולמים:
הוא אשר דבר לעם סגולתו שמור
לקדשו מבואו ועד צאתו שבת קדש
יום חמדתו כי בו שבת מכל מלאכתו:
במצות שבת אל יחליצך קום קרא
אליו יחיש לאמצך נשמת כל חי וגם

נעריצך ״אכול בשמחה כי כבר רצך׃
במשנה לחם וקדוש רבה ״ברוב מ
מטעמים ורוח נדיבה ״יזכו לרוב טוב
המתענגים בה ״בביאת גואל לחיי
עולם הבא׃

אחר לשבת

יום שבתון אין לשכוח ״זכרו כריח
הניחוח ״יונה מצאה בו מנוח ״
ושם ינוחו יגיעי כח׃ יונה מצאה
היום נכבד לבני אמונים ״זהירים ל
לשומרו אבות ובנים ״חקוק ב
בשני לוחות אבנים ״מרוב אונים ו
ואמיץ כח׃ יונה מצאה בו מנוח
ובאו כלם בברית יחד ״נעשה ונשמע
אמרו כאחד ״ופתחו וענו יי אחד ״

ברוך

ברוך הנותן ליעף כח : יונה מנחה בו

דבר בקדשו בהר המור " יום השביעי

זכור ושמור " וכל פקודיו יחד

לגמור " חזק מתנים ואמיץ כח : יונה מנחה

העם אשר נע כצאן תעה " יזכור לפקדו

ברית ושבועה " לבל יעבור בם

מקרה רעה " כאשר נשבעת על מי

נח : יונה מנחה בו מנוח וגם ינוחו יגעי כח :

פיוט נאה

אמן אמן אמן שם נורא " אמן אמן אמן :

אל אדיר נורא ואיום " לעמך

תנה פדיום " ויברך אתכם היום " ואמרו

כל העם אמן : אמן אמן אמן

נא אל דל שואל שוע " כי עלינו לשבח "

בשיר מזמור למנצח " ובירושלים

אמן

אָמֵן׃ אמן אמן אמן

אֵל אַדִּיר וְנוֹרָא ״יַגְדִּיל וְיַאְדִּיר ה

הַתּוֹרָה ״וְיִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹרָה

בִּמְהֵרָה ״וְאִמְרוּ כֹּל הָעָם אָמֵן׃ אמן

וְאָשִׁיר בְּשִׁיר וְשֶׁבַח ״בְּשִׁיר מִזְמוֹר

לַמְנַצֵּחַ ״וְנֹאמַר עָלֵינוּ ל

לְשַׁבֵּחַ ״וְאָמַר כֹּל הָעָם אָמֵן׃ אמן אמן

פיוט נאה

צוּר שׁוֹכֵן עֲלֵי שָׁמַיִם ״זְכוֹר אֶת יְרוּשָׁלַיִם׃

עַד מָתַי תִּשְׁכַּח בָּנֶיךָ ״וְקַנֵּא ל

לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ ״חֲמוֹל עַל זֶרַע אֱמוּנֶיךָ״

כִּי סָבַלְנוּ עוֹל כְּפְלַיִם׃ צור שוכן עלי

מַהֵר שְׁלַח לְעַמֶּךָ ״אֶת אֵלִיָּה נְבִיאֶךָ״

בַּשְּׂרֵם מִמְּעוֹנֶךָ ״בַּעֲבוּר יוֹנְקֵי

שָׁדַיִם׃ צ״ר שוכן עלי שמים

צור

צור יה יתגדל שמך ותשלח את
משיחך להושיע את עמך כ
כאבותינו במצרים: נור אוכן עלי אתים

Corfù, 1924

Sinigaglia Mosè